

РЕШЕНИЕ

№ 4729

гр. София, 05.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав, в публично заседание на 20.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **3300** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на Л. Д. У., [ЕГН], с адрес в [населено място], срещу Решение №1040-21-81/11.02.2025 г. на Директора на ТП на НОИ-С. град, с което е потвърдено Разпореждане №РВ-3-21-01405685/14.08.2023 г. на длъжностно лице по чл.114, ал.3 от КСО.

Жалбоподателят излага твърдения за неправилност и незаконосъобразност на обжалвания административен акт. Счита същият за необоснован, издаден без изясняване на фактическата обстановка по случая и без да са обсъдени всички събрани в хода на административното производство доказателства. Твърди, че не е бил уведомен за влезлите в сила и неоспорени от работодателя задължителни предписания за заличаване на подадените от дружеството данни по чл. 5, ал. 4. т. 1 от КСО за него за процесния период, както и не му е дадена възможност да ги оспори. Посочва, че административния орган е допуснал съществено нарушение административнопроизводствените правила, като не го е конституирал като страна в производството по издаване на задължителните предписания, като се позовава се на съдебна практика в тази насока. Моли съдът да отмени постановеното решение, с което е отхвърлена жалбата му срещу Разпореждане №РВ-3-21-01405685/14.08.2023 г. на длъжностно лице по чл.114, ал.3 от КСО.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.М. М., който поддържа жалбата. Допълнително в с.з. прави възражение за погасена давност по отношение на сумите определени за възстановяване с разпореждането на НОИ от м.август 2023 г., на основание чл.115, ал.1 от КСО. Моли за присъждане на сторените по делото разноски по представен списък.

Ответникът - Директор на ТП на НОИ-С. град, се представлява от юрк.О., която оспорва жалбата и моли съдът да потвърди оспореното решение като правилно и законосъобразно. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не представя становище.

Административен съд - София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От дружеството-осигурител „Тим-Л 2015“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за Л. Д. У. в ТП на НОИ С.-град са представени Удостоверения - Приложение № 9 (към чл. 8, ал. 1 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване - НПОПДОО) с данни относно правото на лицето на парично обезщетение по болнични листове с №№Е., №Е., №Е., №Е., №Е., №Е., №Е. и №Е. за периодите от 03.08.2016 г. до 16.08.2016 г. вкл., от 17.08.2016 г. до 15.09.2016 г. вкл., от 16.09.2016 г. до 15.10.2016 г. вкл., от 16.10.2016 г. до 14.11.2016 г. вкл., от 15.11.2016 г. до 14.12.2016 г. вкл., от 04.04.2017 г. до 03.05.2017 г. вкл., от 04.05.2017 г. до 02.06.2017 г. вкл. и от 03.06.2017 г. до 02.07.2017 г. вкл.

След извършена проверка в Информационната система с оглед подадените за лицето от осигурител „Тим-Л 2015“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО (по арг. от чл. 54к от КСО), на Л. У. е изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване за 147 работни дни в общ размер на 13 382,14 лева.

По данни от административната преписка от дружеството-осигурител „Сотбис“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за Л. Д. У. в ТП на НОИ С. град са представени Удостоверения-Приложение № 9 (към чл. 8, ал. 1 от НПОПДОО) с данни относно правото на лицето на парично обезщетение по болнични листове с №№Е., №Е., №Е., №Е., №Е. и №Е., с периоди на временна неработоспособност от 06.11.2017 г. до 05.12.2017 г. вкл., от 06.12.2017 г. до 04.01.2018 г. вкл., от 15.03.2018 г. до 19.04.2018 г. вкл., от 20.04.2018 г. до 31.05.2018 г. вкл., от 01.06.2018 г. до 30.06.2018 г. вкл. и от 01.07.2018 г. до 30.07.2018 г. вкл., по които на лицето е изплатено парично обезщетение за 127 дни в размер на 9 507,09 лв.

Видно от преписката за периода от 01.04.2016 г. до 30.06.2017 г. за жалбоподателя са подавани данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО от осигурител „Тим-Л 2015“ ЕООД, съобразно които в дохода, от който е определено изплатеното му парично обезщетение за временна неработоспособност по представените чрез осигурител „Сотбис“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], болнични листове, е включен и осигурителен доход от м. 04.2016 г. до м.06.2017 г. по подадените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО от осигурител „Тим-Л 2015“ ЕООД.

При осъществен последващ контрол от контролните органи на ТП на НОИ С.-град е извършена проверка в осигурител „Тим-Л 2015“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], приключила с Констативен протокол № KB-5-21-00899477/16.03.2021 г., в който са обективирани резултатите от проверката, като е установено следното:

По данни от Търговския регистър (ТР) „Тим-Л 2015“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], е регистрирано в ТР на 19.11.2015 г. с управител и едноличен собственик на капитала И. Т. М. и седалище и адрес на управление на дружеството: [населено място], р-н Възраждане, [улица].

При проверка в „Регистър на трудовите договори“ (РТД) е установено, че от осигурител „Тим-Л 2015“ ЕООД има подадени уведомявания по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда (КТ) за сключени и прекратени трудови договори с 5 лица.

При извършена справка в регистър „Приход“ по партията на „Тим-Л 2015“ ЕООД е установено,

че за периода от м. 12.2015 г. до м. 06.2017 г. от дружеството не са внасяни осигурителни вноски по фондовете на Държавно обществено осигуряване (ДОО), като съобразно подадените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО невнесените осигурителни вноски са в общ размер на 16 669.47 лв.

Съгласно изискана и предоставена информация и данни от ТД на НАП С., дружеството няма подадени годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО за финансовия период 2015 г. — 2017 г.; дружеството няма регистрирани фискални устройства и декларирани търговски обекти; установени са данъчно-осигурителни задължения в големи размери и образувано изпълнително дело; данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО са подавани по електронен път с КЕП на упълномощено лице с генерално пълномощно.

От контролните органи на ТП на НОИ С.-град са изпратени задължителни предписания до осигурителя за предоставяне на изискуемите документи, за извършване на проверката до седалището на дружеството и до постоянния и настоящ адрес на управителя на дружеството /идентичен със седалището на дружеството/, като пощенските пратки са върнати в цялост с отбелязваме „непознат на адреса“. Контакт с управителя на дружеството или упълномощено от него лице, което да представлява дружеството, не е установен и при посещение от контролните органи на адреса на управление на осигурителя, вписан в ТР.

С писмо изх. № 1043-21-10-626/2020 г. по описа на НАП -С. е потърсено съдействие от компетентните органи на СДВР за осъществяване на контакт с едноличния собственик и управител на „Тим-Л 2015“ ЕООД И. Т. М. с цел предоставяне на необходимите документи за извършване на проверката в дружеството, като в отговор от 05.06.2020 г. от 03 РУ - СДВР е получена информация, че е посетен адреса на И. М., но контакт с лицето не е установен. От компетентните органи е установен контакт с К. К., живуща на адреса, като същата е посочила, че И. Т. М. от много години не живее на цитирания адрес.

В хода на извършваната проверка, на основание чл. 44 - 46 от АПК във вр. с чл. 108, ал. 2 от КСО до лицата, за които има подадени уведомления от проверяваното дружество, за сключени и/или прекратени трудови договори и подадени данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, са изпратени задължителни предписания за събиране на сведения и пояснения с цел изясняване на фактичката обстановка относно упражняваната от тях трудова дейност в осигурител „Тим-2015“ ЕООД, вкл. до жалбоподателя.

Изпратените до жалбоподателя Л. У. Задължителни предписания № ЗД-1-21-00716220/06.02.2020 г. за предоставяне на документи и сведения, с цел изясняване на трудовата му заетост в дружеството са изпратени чрез лицензиран пощенски оператор до постоянния му адрес, като пощенската пратка е получена от У.. Във връзка с получените задължителни предписания по електронна поща са получени документи за Л. У. - трудов договор, длъжностна характеристика, предизвестие и заповед за прекратяване на трудово правоотношение. От Л. У. не са предоставени сведения относно трудовата му заетост в „ТИМ Л- 2015“ ЕООД, като: къде е упражнявал трудова дейност, кой му е възлагал ежедневните задачи, естество на извършвана дейност, изплащано ли му е възнаграждение и по какъв начин, лица с които е работил.

Във връзка с липсата на достоверни приходни и разходни счетоводни документи /фактури, дебитни и/или кредитни известия, платежни нареждания, банкови извлечения, и с оглед, че не са представени каквито и да било документи, доказващи реални разплащания, във връзка с осъществявана търговска/стопанска дейност от дружеството; установените факти и обстоятелства от НАП; невъзможността да бъдат установени обекти /офиси/ помещения, където дружеството да извършва стопанска/търговска дейност от месец декември 2015 г.; липсата на подадени ГФО за 2015 г., 2016 г., 2017 г. по партидата на дружеството в ТР; липсата на търговски обекти и регистрирани фискални апарати; липсата на доказателства за реално реализирани приходи от

дружеството, от които да се изплащат трудови възнаграждения в декларираните размери в Регистър на осигурените лица (РОЛ), е довело до обоснования извод, че осигурител „Тим-Л 2015“ ЕООД от месец декември 2015 г. не е извършвал стопанска дейност по смисъла на Търговския закон, която да предполага назначаване на лица по трудови правоотношения, съответно лицата, за които са подавани уведомявания за сключени трудови договори и данни по чл.5, ал.4, т. 1 от КСО.

Въз основа на събраните доказателства и установените при проверката на осигурител "Тим-Л 2015" ЕООД, ЕИК[ЕИК], факти и обстоятелства, от контролния орган е прието, че за тези лица не е възникнало осигурително правоотношение, като декларираните от дружеството данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО не съответстват на установената в хода на проверката действителна фактическа обстановка.

В тази връзка от контролните органи на ТП на НОИ-С. град на "Тим-Л 2015" ЕООД, са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-00899478/16.03.2021 г. за заличаване на неоснователно подадените от дружеството данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за посочените в предписанията лица, включително и за жалбоподателя Л. Д. У., за периода от м.04.2016 г. до м.06.2017 г. вкл.

Задължителни предписания № ЗД-1-21-00899478/16.03.2021 г. са връчени на осигурителя по реда на чл. 110, ал. 4 от КСО.

Предвид обстоятелството, че задължителните предписания не са изпълнени в срок от осигурителя "Тим-Л 2015" ЕООД, на основание чл. 4, ал. 10 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, подадени от дружеството са заличени служебно, вкл. за жалбоподателя Л. У., чрез подаване на Декларация Образец № 1, съобразно нормативно установения административнопроцесуален ред.

С Разпореждане №РВ-3-21-01405685/14.08.2023 г. на длъжностно лице по чл.114, ал.3 от КСО е разпоредено У. да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение поради общо заболяване за периода от 03.08.2016 г. до 30.07.2018 г. в размер на 19 107,70 лв.

Прието е, че Л. Д. У. няма право на парични обезщетения по реда на КСО по представени от осигурител „Тим-Л 2015“ ЕООД Удостоверения Приложения № 9, към болнични листове с №№ Е., №Е., № Е.. №Е., №Е., №Е.. №Е. и №Е. за периодите от 03.08.2016 г. до 16.08.2016 г. вкл., от 17.08.2016 г. до 15.09.2016 г. вкл., от 16.09.2016 г. до 15.10.2016 г. вкл., от 16.10.2016 г. до 14.11.2016 г. вкл., от 15.11.2016 г. до 14.12.2016 г. вкл., от 04.04.2017 г. до 03.05.2017 г. вкл., от 04.05.2017 г. до 02.06.2017 г. вкл. и от 03.06.2017 г. до 02.07.2017 г. вкл., което обстоятелство е обективизирано, и чрез заличаването на данните, подавани за лицето по чл. 5, ал. 4, т. I от КСО от „Тим-Л 2015“ ЕООД, за периода от 01.04.2016 г. до 30.06.2017 г., и изчислените и изплатени на лицето парични обезщетения за временна нетрудоспособност чрез „Тим-Л 201 5“ ЕООД в общ размер на 13 382.14 лв. подлежат на възстановяване.

С оглед обстоятелството, че Л. Д. У. не е осигурено лице по смисъла на чл. 10 от КСО и § I, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО, поради невъзникнало осигурително правоотношение съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО с осигурител „Тим-Л 2015 ЕООД, ЕИК[ЕИК], изплатените на лицето парични обезщетения по подадени Удостоверения - Приложение № 9 от осигурител „Сотбис“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], към болнични листове, с периоди на временна неработоспособност от 06.11.2017 г. до 05.12.2017 г. вкл., от 06.12.2017 г. до 04.01.2018 г. вкл., от 15.03.2018 г. до 19.04.2018 г. вкл., от 20.04.2018 г. до 31.05.2018 г. вкл., от 01.06.2018 г. до 30.06.2018 г. вкл. и от 01.07.2018 г. до 30.07.2018 г. вкл. се явяват неправилно изчислени по размер, тъй като в дохода, от който е било определено паричното обезщетение е включен и осигурителен доход за периода от м.04.2016 г. до м.06.2017 г. вкл., от осигурител „Тим-Л 2015“

ЕООД. По реда на КСО на жалбоподателя са изчислени и изплатени парични обезщетения по представените болнични листове, чрез „Сотбис“ ЕООД в общ размер на 9 507.09 лв. като изплатените над дължимия размер суми подлежат на възстановяване на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО.

Л. У. е обжалвал разпореждането с жалба вх. № 1012-21-1054 по описа на НОИ – С. град от 17.09.2024 г. като неправилно и незаконосъобразно.

С Решение №1040-21-81/11.02.2025 г. Директора на ТП на НОИ-С. град е отхвърлил жалбата като неоснователна и е потвърдил Разпореждане №РВ-3-21-01405685/14.08.2023 г. на длъжностно лице по чл.114, ал.3 от КСО.

По делото е допусната и приета без оспорване от страните съдебно -счетоводна експертиза, която съдът кредитира като компетентно и коректно изготвена. Според заключението вещото лице не е установило нови факти и обстоятелства, от които да се заключи, че дружество „ТИМ Л-2015“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2018 г. е осъществявало търговска дейност. За дружество „СОТБИС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2018 г. на база наличната информация в Търговския регистър експертизата счита, че е извършвана търговска дейност. Поради липса на пряка комуникация с представляващи и счетоводители на дружество „ТИМ Л-2015“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], и на дружество „СОТБИС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], експертизата не е може да даде отговор на въпроса дали жалбоподателят е осъществявал трудова дейност в двете дружества.

При така установената фактическа обстановка Административен съд – София-град, Трето отделение, 57–ми състав направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО, от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – директорът на ТП на НОИ – С. град в рамките на законовите му правомощия по чл. 117, ал. 1, т. 1, б. „д“ КСО. Решението е издадено при спазване на изискването за форма и на административнопроцесуалните правила за издаването му, поради което не страда от пороци, водещи до неговата нищожност. От компетентен орган е издадено и процесното разпореждане, видно от представената по делото Заповед № 1015-21-108/21.10.2020 г. на директора на ТП на НОИ С.-град /лист 20 от делото/, с която на Д. 3. е възложено да постановява и подписва разпореждания за възстановяване на неоснователно изплатени суми по чл. 114, ал. 1 от КСО, както и разпореждания за събиране на неоснователно изплатени суми по чл. 114, ал. 4 от КСО.

Оспореното решение отговаря на изискванията на чл. 117 от КСО, във връзка с чл. 59, ал. 2 от АПК. Същото е издадено в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания послужили за издаването му. В административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, поради което не са налице пороци, водещи до нищожност на оспорения акт.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

Жалбоподателят е получил парично обезщетение поради общо заболяване за периода от 03.08.2016 г. до 30.07.2018 г. в размер на 19 107,70 лв.

Съгласно чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на следните случаи, в които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение: когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане. В конкретния случай е налице тази

хипотеза, поради което получените суми за осигурителни плащания подлежат на възстановяване, предвид новите документи и данни, които имат значение за определяне на размера на паричното обезщетение.

Легална дефиниция за понятието "осигурено лице" е дадена в § 1, ал. 1, т. 3 от КСО (бр. 98 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.), според която "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1-3 и 5 от КСО. Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за които са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

Върховният административен съд многократно е имал повод да се произнесе, че от съдържанието на цитираното определение за осигурено лице следва, че едно от условията, на които е необходимо да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО (в този смисъл са решение № 314/2016 г. по ад. № 3171/2015 г. на ВАС, решение № 211/2016 г. по ад. № 3681/2015 г. на ВАС, решение № 292/11.01.2017 г. по ад. № 14312/2015 г. на ВАС, решение № 220/2014 г. по ад. № 12497/2013 г. на ВАС и други). Следователно наличието на трудов договор само по себе си не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение с произтичащите от него права на обезщетение, тъй като липсва идентичност между трудовото и осигурителното правоотношение. Наличието на трудово правоотношение обикновено води до възникване на осигурително правоотношение, но не винаги. Изискването на законовата разпоредба на КСО, съдържаща определението за "осигурено лице", е лицето да упражнява трудова дейност. Следователно лицето трябва да има сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, но и реално да осъществява трудова дейност в рамките на това правоотношение. В този смисъл е напр. и решение № 4901 от 27.04.2020 г. на ВАС по адм. д. № 6817/2019 г.

Доказателствената тежест за установяване на реално положение труд е на самото лице / решение № 2524 от 18.02.2020 г. на ВАС по адм. д. № 12220/2019 г./ В конкретния случай при съвкупния анализ на доказателствата по делото, извод за реално извършване на трудова дейност от страна на жалбоподателя не може да бъде направен. Установените от контролния орган факти и обстоятелства не са оборени.

Лице, което не е доказало, че е извършало трудова дейност, не може да има качеството на осигурено лице, независимо от първоначалното наличие на останалите законови предпоставки. Съвкупната преценка на представените по делото доказателства обосновава извод за липсата на реално положен труд от страна на жалбоподателя в „Тим-2015“ ЕООД. Следва да се има предвид още, че в хода на съдебното производство оспорваният не ангажира доказателства, свързани с извършвана от него трудова дейност в дружествата.

Поради липса на стопанска и икономическа дейност на осигурителя „Тим-2015“ ЕООД, а от там и липса на реално полагане на фактически труд от страна на жалбоподателя, не е възникнало качеството му на осигурено лице и същият не е имал право на парично обезщетение за временна неработоспособност. Влезлите в сила задължителни предписания и последвалото заличаване на подадените данни по чл.5, ал.4, т.1 от КСО

за У. представляват нови данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на обезщетение, в съответствие с чл.114, ал.2, т.2 от КСО.

Съгласно разпоредбата на чл. 10 от КСО основанието за възникване на осигурително правоотношение е упражняването на трудова дейност, както вече беше посочено по-горе в настоящото решение. В резултат на липсата на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружеството „Тим-2015“ ЕООД, респ. трудова дейност от лицето, за което има подадени данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, контролните органи обосновават са приели, че то не е осигурено лице. При невъзникнало осигурително правоотношение, осигурителните вноски не са дължими. В тази връзка се налага обоснованият извод, че жалбоподателят няма качеството на осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО, тъй като не се установява данни реално да е упражнявал трудова дейност като една от императивно изискуемите предпоставки по чл. 10, ал. 1 от КСО за възникване на осигурително правоотношение.

След изплащането на сумите за парични обезщетения за временна неработоспособност са установени нови данни, от които е установено, че извършените осигурителни плащания са без правно основание. Налице са предпоставките по чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО за възстановяване на сумите за осигурителни плащания от получилото ги лице без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение

Предвид изложеното, съдът счита за установено, че за периода м.04.2016 до м.06.2017 г. жалбоподателят Л. У. не е осигурено лице по смисъла на чл.10, ал.1 КСО и §1, т.3 от ДР на КСО, поради което същия не отговаря на условията за получаване на ПОВН по чл.40, ал.1 КСО. Предвид новите данни по смисъла на чл.114, ал.2, т.2 от КСО, Л. У. няма право на парични обезщетения по реда на КСО по представените от осигурителя „Тим-2015“ЕООД за периода м.04.2016 до м.06.2017 г. След заличаване на данните на жалбоподателя за посочения период, възниква необходимост от преизчисление на получените парични обезщетения за временна неработоспособност по представените от „Сотбис“ ЕООД болнични листове, като се установява, че на У. за надплатени ПОВН в размер на 5725,56 лв. (явяват се неправилно изчислени по размер, тъй като в дохода, от който е било определено паричното обезщетение е включен и осигурителен доход за периода от м.04.2016 г. до м.06.2017 г. вкл., от осигурител „Тим-Л 2015“ ЕООД).

С оглед на това и посоченото по-горе по отношение на осигурителното правоотношение, правилен и законосъобразен е извода на органа, че Л. У. не е притежавал качеството осигурено лице по осигурително правоотношение с посоченото по-горе в настоящото решение дружество. В тази връзка неоснователно получените плащания следва да бъдат възстановени, поради което правилно директорът на ТП на НОИ е потвърдил процесното разпореждане.

Обстоятелството, че лицето не е участвало в административното производство по издаване на влезлите в сила задължителни предписания по чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО, издадени на изброените търговски дружества за заличаване на подадени данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО в РОЛ, не може да доведе до незаконосъобразност на оспорения в настоящото производство административен акт. Действително наличието на прекъсване в правната връзка осигурителен орган – осигурител рефлектира върху осигурено лице, което обаче не е страна в производството по издаване на горепосочените предписания, което не означава, че то не би могло да ги оспори в административното или в съдебно производство. Законодателят не е обезпечил правото на осигурените лица да участват в производството по издаването и оспорването на издадените по отношение на

осигурителя предписания, както и извършеното въз основа на тях заличаване на данни, което не означава, че са непротивопоставими на неучаствалите в процедурата лица. Вмененото на У. задължение за връщане на недобросъвестно получени осигурителни плащания обаче се базира основно на безспорно установеното от органите и съда, че през периодите цитирани в административния акт, лицето не е упражнявало трудови функции в изпълнение на правоотношенията си с тези дружества, поради няма качеството на осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО, поради което последващо не и е зачетен този осигурителен стаж, довело до намаляването по размер на отпуснатите обезщетения. Следва да се посочи и че в съдебно-административното производство не е допустим инцидентен контрол на друг административен акт, каквито са горесцитираните задължителни предписания. (решение ВАС-VI отд. по на адм.д. №8284/2024 г.).

Във връзка с направеното в съдебно заседание възражение за погасена давност по отношение на сумите определени за възстановяване с разпореждането на НОИ от м.август 2023 г., на основание чл.115, ал.1 от КСО, съдът счита същото за неоснователно. Според разпоредбата на чл.115, ал.5, т.2 от КСО, давността спира да тече, когато образувано друго административно, или съдебно производство, от което зависи издаването на разпореждане или отпускане на парично обезщетение или помощ по КСО. В настоящия случай такова се явява контролното производство за осигурителя „Тим-Л 2015“ ЕООД, започнало със сигнал с вх.№1042-21-10#9/09.05.2018 г. и приключило с издаване на Констативен протокол №КВ-5-21-00899477/16.03.2021 г. и задължителни предписания №ЗД-21-00899478/16.03.2021 г., като за този период давността спира да тече. Давността е спряна за 2 години, 10 месеца и 7 дни (от 09.05.2018 г. до 16.03.2021 г.), което от своя страна води до удължаване на давностния срок за получените от жалбоподателя ПОВН с 2 години, 10 месеца и 7 дни. При положение, че давностния срок е спрян за посочения период, издаденото разпореждане № РВ-3-21-01405685/14.08.2023 г. се явява постановено в нормативно определения пет годишен давностен срок и обхваща всички изплатени парични обезщетения за временна нетрудоспособност, получени от Л. У. за периода от 03.08.2016 г. до 30.06.2017 г.

С оглед изложеното, съдът приема, че оспореното решение се явява законосъобразно, поради което подадената жалба следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

При този изход на спора, на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 102,26 евро, определени на основание чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 57-ми състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. Д. У., [ЕГН], с адрес в [населено място], срещу Решение №1040-21-81/11.02.2025 г. на Директора на ТП на НОИ - С. град, с което е потвърдено Разпореждане №РВ-3-21-01405685/14.08.2023 г. на длъжностно лице по чл.114, ал.3 от КСО.

ОСЪЖДА Л. Д. У., [ЕГН], да заплати на ТП на НОИ - С. град сумата от 102,26 /сто и две

евро и 0,26 цента/ евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 /четиринадесет/ дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.